

“Μείνετε στην προσευχή, μείνετε στον αγώνα...”

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Δεν υπάρχει άλλη οδός εκτός από την αδιάλειπτη προσευχή κατά την εργασία. Μεταβάλλετε ό,τι οφείλετε να κάνετε σε προσευχή.

Ανοίγετε μια πόρτα, ζητείστε από τον Κύριο ν' ανοίξει για σας την πόρτα της μετανοίας. Κτίζετε, αναλογισθείτε ότι κοπιάζετε ματαίως και ότι τίποτε δεν μπορεί να σταθεί όρθιο, αν ο Ίδιος ο Θεός δεν συμμετέχει στην οικοδομή.

Η αληθινή προσευχή έρχεται αποκλειστικά με την πίστη και την μετάνοια.... Η προσευχή της μετανοίας ενώπιον του Υψίστου συνιστά τον πλέον ενδόμυχο χώρο του πνεύματος μας. Από αυτό γεννάται η επιθυμία να παραμείνουμε κρυμμένοι σε κάποιο μέρος, κάτω από την γη, ούτως ώστε κανείς να μη μας βλέπη ή να μας ακούη, αλλά το παν να διαμείβηται μόνον μεταξύ του Θεού και της ψυχής.

Κατ' αυτόν τον τρόπον ζούσα τις πρώτες δεκαετίες της μετανοίας μου ενώπιον του Κυρίου. Θα ήταν καλό ο χριστιανός να πέθαινε σε κατάσταση προσευχής.

Προσήλωσε τον νού σου στο Θεό και θα' ρθη η στιγμή κατά την οποία θα αισθανθής το άγγιγμα του Αγίου Πνεύματος στην καρδιά σου.

«Κύριε Ιησού Χριστέ Υιέ του Θεού, ελέησον ημάς». Όταν λέμε την προσευχή αυτή, συνάπτουμε με τον Χριστό μια προσωπική σχέση, που ξεπερνά τη λογική. Η ζωή

του Χριστού εισχωρεί σιγά-σιγά μέσα μας.

Μείνετε στην προσευχή, μείνετε στον αγώνα, να περάσετε τη μέρα σας χωρίς αμαρτία. Όλα τα υπόλοιπα θα δοθούν από τον ίδιο τον Θεό.

Μια σωστή επίκληση αυτού του ονόματος γεμίζει ολόκληρη την ύπαρξη με την παρουσία του Θεού.

Όταν επικαλούμαστε αυτό το όνομα, ο Θεός είναι παρών, όπως σ' ένα δοχείο γεμάτο άρωμα ή γλυκύτητα της οσμής. Με αυτή την οσμή γίνεται κατανοητή η παρουσία του Θεού στον κόσμο.

Για να φυλάξουμε τη χάρη του Αγίου Πνεύματος, οφείλουμε ν' απέχουμε από κάθε λογισμό που δεν αρέσει στον Θεό, μας λέει ο Γέροντας Σιλουανός. Ιδού το έργο μας. Ιδού η πνευματική μας καλλιέργεια. Εφόσον πρόκειται για την αιώνια σωτηρία, αυτό δεν τελειώνει ποτέ. Αρχίζουμε και ξαναρχίζουμε χωρίς τέλος.

Η προσευχή είναι όπως ένα ισχυρό χέρι που ανυψώνει στο βασίλειο του Θεού, σε κάθε τόπο και χρόνο, στην τύρβη του πλήθους, στην ευχάριστη ώρα ανάπαυσης, σε περιόδους μοναξιάς.

Είναι ζωτικό να ζούμε «εν τη προσευχή» για να μπορούμε να αντιδράσουμε με σθένος στην καταστρεπτική επίδραση του έξω κόσμου.

Όσο περισσότερο ταπεινή γνώμη έχουμε για τον εαυτό μας, τόσο γρηγορότερα ανεβαίνει η προσευχή μας στον Θεό.

Αποδέσμευση του νού απ' όλες τις γήινες έννοιες δίνει βαθιά ησυχία στην ψυχή. Ο δρόμος που χάραξαν οι Πατέρες ζητά σταθερή πίστη και υπομονή.

Η αναγεννημένη ψυχή είναι πιο ευαίσθητη σ' όλα τα πνευματικά φαινόμενα, τραυματίζεται απ' όλα όσα αντιτίθενται στη θεία αγάπη, δηλαδή συκοφαντία, βία, φόνο, κ.λ.π... μια υπομονετική στάση σε κάθε δοκιμασία κάνει την αναγεννημένη ψυχή να κατανοεί την «άνωθεν σοφία».

Κανένας δεν μπορεί να ξεφύγει τις θλίψεις αν θέλει να γεννηθεί σε μια νέα ζωή εν Θεώ. Όταν όμως έλθει η περίοδος της δοκιμασίας, τότε όλα αλλάζουν και σαν να κλείνεται ο ουρανός και να γίνεται κουφός σ' όλες τις δεήσεις. Η φύση, οι άνθρωποι, όλα στρέφονται εναντίον του. Η ζωή γεμίζει από μόχθους κι αναδεύει μέσα στον άνθρωπο το αίσθημα πως βαραίνει πάνω του η κατάρρα και η οργή του Θεού.

Όταν όμως περάσουν αυτές οι δοκιμασίες, τότε θα δει πως η θαυμαστή πρόνοια

του Θεού τον φύλαγε προσεκτικά σ' όλες τις πτυχές της ζωής του.

Χιλιόχρονη πείρα, που παραδίνεται από γενιά σε γενιά, λέει πως, όταν ο Θεός δει την πίστη της ψυχής του αγωνιστή γι' Αυτόν, όπως είδε την πίστη του Ιώβ, τότε τον οδηγεί σε αβύσσους και ύψη που είναι απρόσιτα σ' άλλους.

Όσο πληρέστερη και ισχυρότερη είναι η πίστη και η εμπιστοσύνη του ανθρώπου στο θεό, τόσο μεγαλύτερο θα είναι και το μέτρο της δοκιμασίας και η πληρότητα της πείρας, που μπορεί να φτάσει σε μεγάλο βαθμό.

Η πνευματική ελευθερία είναι η ύψιστη χάρη. Χωρίς αυτή δεν υπάρχει σωτηρία. Να είναι κάποιος χριστιανός σημαίνει να πιστεύει στη νίκη επάνω στον κόσμο και τίποτε λιγότερο.

Μηχανευθείτε τρόπους να είστε με τον Θεό!

Άγιος Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ

πηγή: inpantanassis.blogspot.com